

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/510/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712214993
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6712214993.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/169/2012 - 207 zo dňa 31. 03. 2015, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok okresného súdu a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrhy navrhovateľa zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody, pretože pri každom konkrétnom konaní na preukázanie vzniku škody by musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu, a to pri každej individuálnej pohľadávke. Toto navrhovateľ nepreukázal, a preto nesplnil základnú zákonnú podmienku pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že okresný súd nesprávne postupoval, keď vec prejednal bez účasti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu. Tvrdil, že riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a podal návrh na prerušenie konania, s ktorým spojil všetky potrebné listiny k tomu, aby jeho návrhom bolo vyhovené. Vzhľadom na uvedené mal v konaní okresný súd urobiť len také úkony, ktoré nezniešli odklad. Vytýkal to, že vec nemôže byť objektívne prejednaná a rozhodnutá, pokiaľ v nej budú rozhodovať sudcovia príslušného Okresného súdu Zvolen, pretože ak vo veci bude rozhodovať sudca, ktorý síce nerozhodoval v exekučnej veci, ale vzhľadom na to, že ide o konkrétnu exekučnú vec Okresného súdu Zvolen, tak sú pri rozhodovaní v danej veci zaujatí všetci sudcovia Okresného súdu Zvolen. Pokiaľ Krajský súd v Banskej Bystrici takýmto spôsobom nerozhodol, tak jeho rozhodnutie nemožno považovať za správne a je aj v rozpore s rozhodnutiami iných súdov, a to Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Prešove. Nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu zákonného sudcu. Z toho možno vyvodiť, že ani jeden sudca Okresného súdu Zvolen nemôže byť zákonným sudcom v danej veci. Podľa názoru navrhovateľa mal tiež okresný súd rozhodnúť len o návrhu na prerušenie konania, vyčkat právoplatnosť rozhodnutia a potom rozhodovať vo veci samej. Okresný súd takýmto spôsobom nepostupoval, a preto rozhodnutie vo veci samej možno považovať za predčasné. Okrem toho, nerešpektoval ani návrh navrhovateľa na to, aby vec bola prejednaná len za prítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa, a to na pojednávaní. Porušil tiež právo na kontradiktórny proces, pretože vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám, pričom navrhovateľ sa nemal možnosť k vykonanému dôkazu vyjadriť, oboznámiť sa s obsahom vykonaných dôkazov a vyjadriť sa k podaniam protistrany s cieľom na to reagovať a navrhnuť dôkazy na svoju obranu a tvrdenia. Nemohol sa tak oboznámiť s dôkazmi z exekučného spisu a posúdiť tak, či ide o listiny založené v exekučnom spise alebo nie. Okrem toho, ak

žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby priložil písomné vyjadrenie, tak mal súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p. Súd ďalej ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode a nemajetkovej ujme v spojitosti so znaleckým posudkom o výške vzniknutej škody. Poukazoval na to, že ak súd zistil, že o návrhoch v exekučnom konaní nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase, tak pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup súdu nenašiel žiadne objektívne udržateľné stanovisko. Ak sa teda konštatuje nesprávny postup súdu a prieťahy v konaní, tak toto zistenie sa malo odzrkadliť v tom, že mala byť daná zodpovednosť odporkyne za vzniknutú škodu a táto mala byť navrhovateľovi aj priznaná. Žiadal preto rozhodnúť v zmysle podaného odvolania.

Na odvolanie navrhovateľa sa odporca nevyjadril.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd sa na pojednávaní, ktoré nariadil, podrobne zaoberal zisťovaním skutkových okolností z exekučných spisov, ktoré boli priradené k jednotlivým spisovým značkám návrhov, ktoré boli spojené pod jednu spisovú značku 12C/169/2012. Okresný súd do zápisnice podrobne konštatoval jednotlivé zistenia z exekučného spisu a tieto potom uviedol aj v rámci odôvodnenia v rozsudku okresného súdu.

Takýto postup okresného súdu považuje aj krajský súd za správny, pretože na pojednávaní oboznámil exekučné spisy ako hlavný dôkaz, ktorý navrhol navrhovateľ na posúdenie nesprávneho úradného postupu zo strany príslušného exekučného súdu, z ktorého vyvodzoval zodpovednosť odporkyne za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

V tejto súvislosti je však potrebné poznamenať, že okresný súd v každej jednotlivexekučnej veci v dôvodoch rozhodnutia poukazuje na zistené skutkové okolnosti, ale súčasne aj konštatuje to, že je pravdou, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenom čase tak, ako mu to ukladali príslušné ustanovenia Exekučného poriadku.

Po týchto zisteniach okresný súd poukázal v odôvodnení rozhodnutia na príslušné zákonné ustanovenia zákona č. 233/1995 Z. z., teda Exekučného poriadku, ako aj zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Na strane 11 rozsudku okresného súdu je potom urobené záverečné vyhodnotenie, z ktorého vyplýva, že vzhľadom na vykonané dokazovanie súd návrhy navrhovateľa v spojených veciach zamietol ako neodôvodnené a neopodstatnené, a to z dôvodu, že v žiadnom zo spojených konaní právne relevantným spôsobom navrhovateľ nepreukázal ani vznik škody, ani výšku škody. Mal teda za to, že neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení, a preto nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok potrebných pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.

Je však potrebné uviesť, že pri jednotlivých exekučných spisoch okresný súd konštatuje, že došlo k nesprávnemu postupu zo strany exekučného súdu, pretože nerozhodol v zákonom stanovenom čase. Okresný súd však bližšie nehodnotí jednotlivé skutkové okolnosti v daných konkrétnych exekučných veciach, nehodnotí tak, či z hľadiska uplynutia času od jednotlivých návrhov podaných v exekučnom konaní do rozhodnutia súdu nebolo síce rozhodnuté v lehotách daných Exekučným poriadkom, ale či uplynutie času daného zákonom a vzhľadom aj na iné skutkové okolnosti v každej konkrétnej veci malo vplyv na dĺžku konania alebo nie. Nehodnotil teda, či postup exekučného súdu v rámci exekučného konania bol vzhľadom na konkrétne uvádzané okolnosti primeraný alebo neprimeraný, či teda došlo k prieťahu v konaní, ktorý zaviniel postup príslušného exekučného súdu. Za daného stavu sa potom javí ako chýbajúci záver okresného súdu k tomu, či bol zistený nesprávny úradný postup zo strany okresného súdu v exekučnom konaní alebo nie.

Pri danom odôvodnení rozsudku okresného súdu by sa takto javilo, že príslušný exekučný súd nerozhodol v lehotách daných Exekučným poriadkom, a preto by mohol byť vyvodený záver, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu a len pre to, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody a nemajetkovej ujmy, nemohlo byť návrhom navrhovateľa v daných konkrétnych veciach vyhodené.

Ak by sa však mal z vykonaného dokazovania urobiť záver o nesprávnom úradnom postupe okresného súdu v exekučnom konaní, potom by sa musel okresný súd podrobne zaoberať otázkou uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy v každej konkrétnej jednotlivéj veci, posúdiť prečo návrh navrhovateľa nie je dôvodný už aj s ohľadom na to, že navrhovateľ poukazuje na znalecký posudok, ktorý si dal vyhotoviť k otázke vzniknutej škody.

Ak by preto návrhy navrhovateľa v danej veci mali byť zamietnuté z toho dôvodu, že ak by aj bol preukázaný nesprávny úradný postup zo strany exekučného súdu, ale navrhovateľ nepreukázal vznik škody, tak toto by musel okresný súd náležitým spôsobom zargumentovať a taktiež odôvodniť a svoje úvahy by mal podrobne, pokiaľ sa týka tejto otázky, uviesť v dôvodoch svojho rozhodnutia tak, aby to bolo v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. teda tak, aby rozhodnutie bolo presvedčivé vo vzťahu k navrhovateľovi, ale aj odporcovi a tak, aby záver okresného súdu jednak po skutkovej a právnej stránke mohol byť preskúmaný na základe opravného prostriedku aj v rámci odvolacieho konania.

V ďalšom konaní preto uvedené nedostatky okresný súd odstráni a vzhľadom na zistené skutkové okolnosti z príslušných exekučných konaní musí jednoznačne vyvodiť dopad na to, či zo strany príslušného exekučného súdu v konkrétnych exekučných veciach došlo k nesprávne úradnému postupu, ktorý by mohol zakladať zodpovednosť odporkyne na náhradu škody podľa § 514/2003 Z. z. Ak by dospel k záveru, že tento nesprávny úradný postup sa nedá v konkrétnych exekučných veciach vyvodiť a nebol by teda preukázaný základ zodpovednosti za vzniknutú škodu, tak potom by boli akékoľvek úvahy o škode a nemajetkovej ujme zbytočné, ak by zodpovednosť odporkyne preukázaná nebola.

Pokiaľ by však okresný súd dospel k takému záveru, že je daná zodpovednosť odporcu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. za nesprávny úradný postup, tak potom by sa musel zaoberať tým, či navrhovateľovi v rámci jednotlivých uplatnených návrhov vznikla škoda v príčinnej súvislosti s príslušným konaním exekučného súdu a keď, tak v akej výške a konkrétne zistenia a závery by musel vo svojom rozhodnutí aj náležitým spôsobom odôvodniť.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V ďalšom konaní bude okresný súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O. s. p.). V novom rozhodnutí rozhodne okresný súd aj o náhrade trov konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.). Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.